

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ad Archiepiscopum accedant.

nos conuocare debemus'; quod diligētius & eius in omni ecclesiastica disciplina progressus cognoscamus, & quæ ad rei ecclesiastice disciplinā pertinentia sunt pro ratione officij nostri moneamus: ita certos dies (præterquam quod aliquando per annum, prout expedire censuerimus, ad nos acersemus) ei præscribēdos censuimus, quibus tanquam nominatim conuocati singuli pro ordinū ratione infra constituta in Archiepiscopales ædes quota annis ad nos conueniant.

Primo omnibus & singulis tum Metropolitanæ tum collegiarum ecclesiarum quæ in urbe sunt canonicis, diem secundū Ianuarij parochis urbanis tertium, reliquo vniuerso urbis clero quartum eiusdem mensis diem constitutimus: quo præscripto die, singuli prout iussimus, in sacello nostro Archiepiscopali adsinunt.

Sia autem dies Dominicus, aut Epiphaniae vigilia incurrit, in qua officium vespertinum solenniter fit; id alio die proximo feriali præsent pro ordinis ratione præscripta.

Hebdomada præterea quæ octauam Corporis Domini sequitur; alia item hebdomada Aduentum Domini proxime præcedenti, sijdem ut supra, præcripta ordinum ratione ad nos conueniant.

Si quo autem die id præstare debent, solennis officij, aut festi diei celebritas inciderit, id postero feriali, aut non solenni die præsent.

Decretum. XXVIII.

De clericis CVM minorum ordinum functionib[us] custodibus, nes à clericis solùm, pro ordinum in quibus constituti sunt ratione præstari debere Tridentina Synodus sanctè decreuit; tum hoc à canonum ratione, ab ecclesiasticæque disciplinæ institutis, atque optimo usu longè abhorrens est, ea ecclesiasticarum functionum munera à laicis hominibus aliquando obiri: idcirco nos pro nostri pastoralis officij cura, huic rei quantum possumus, aliqua ratione in nostra diœcesi prouidendum cœsumus.

Vbi igitur Capitula, monasteria, vniuersitates, sodalitatesve, collegia item cuiusvis generis, ac alij præterea qui quis ho-

mines, laicum custodis, aut monachi, vel alio nomine, certis etiam olim huic muneri attributis bonis, fructibus, redditibusve, aut alio quo quis modo nomine ne constituta mercede, habere adhibere soleat, qui ecclesiam verrendam curet, campanas pulset, lumina accendat ac deferat, alia ve eiusmodi ecclesiasticas functiones obeat; aut alijs cœsus est, quavis ratione huic sustentationi attributus: eius laici hominis loco clericus deligatur, qui pro ratione ordinum minorum quos suscepit, earum functionū munus obeat: atq[ue] is constitutam illam mercedem, aut attributos fructus, redditumve capiat: qui si satis non sit, illa vel Capitula, vel monasteria, vel alij ut supra, ad quos villo modo pertinet, quod deest suppleant.

In Missæ etiam sacro, non laicus, sed clericus qui altari ministret, semper adhibetur.

In omni igitur parochiali ecclesia illum talem parochus habeat, ut est prouincia libus nostris concilijs præscriptum.

Quibus vero in cappellis altaribusve, quicunque vel tituli, vel deuotionis, & legati nomine Missæ sacrum fit; certū item aliquem clericum, qui sacerdoti sacram facienti inferuat, sustentari iubemus: vbi non sodalites, non ecclesiæ, ecclesiasticeve fabricæ, aut locorum piorum curatores, neque alij sunt, qui hoc clericalis sustentationis munus ibi præstare vltro velint, aut qui iure debeant; pro earundem cappellarum altariumve ratione præstetur si ex tituli nomine ijs sacram fitzorum sumptibus qui titulum gerunt: si ex legato cuius certa summa fit; mercede ex eo detracta: si ex deuotione aliove nomines illorum impensis id præstari mandamus, quorum nomine illud Missæ sacrum fit: siue locorum piorum homines illi sint, siue sodalites, siue vniuersitates, siue priuatus aliquis.

Si vero capellæ, altaris, aut legati census usque adeo exiguis ac tenuis est, quo clerici sustentandi onus sustineri nō possit; ea ratio ineatur, ut contributione vndique ex ijs cappellis, altaribusve, quæ in eadē ecclesia, vel parochiæ finib[us] sūt, facta, huic clerici sustentationis satisfiat.

Quod

Quod si ne hac quidem ratione huic rei consultum esse potest; ij quorum inter est, ad nos quamprimum deferant, vt 2- lia ratione prouideamus.

Sin autem neque Parochus p̄r̄ parochialis ecclesie tenui redditu clericum fibi in altari ministrantem sustentare potest; neque alii sunt, qui sustentent populi sit, totam sustentationem, aut partē quae ad eam deest, subministrare.

Quibus autē clericis ita vt supra pronisum erit, pro ratione minorum ordinum quos suscepint, ecclesiasticas functiones ijs in ecclesijs vbi sustentationē capiunt, ipsi p̄stant.

Quibus verò in ecclesijs tribus post huius decreti promulgationem mensibus clericus eiusmodi non sit decenti habitu indutus, qui sacerdoti sacrum facienti ministret; quiq; ecclesiasticas minorum ordinum functiones illarum ecclesiistarum usui & cultui necessarias obeat; in ijs à nullo Sacerdote celebretur, nisi huius rei facultatem nominatim scripto expressam à nobis impetrarit.

Clericus ne Sacerdoti in altari ante ministret, quām in illius ministerij functione rite instructus sit, & ab eo probatus, quem in singulis vrbis regionibus, & in unaquaque plebe cæteroniarum muneri ex secundi provincialis Concilij decreto p̄fecimus.

Quicunque autem ecclesiasticū aliquod beneficium clericatus nomine obtinet, is cum cetera munera eidem clericatu debita p̄stet; tum in ea ecclesia parochiali, in qua, aut intra cuius fines illum clericatum haber, clericum se gerat; & quae clerici functiones sunt, illas vt par est, obeat.

Si verò iustum legitimamque excusationem habet, quamobrem ibi debita ea munera ipse per se obire non possit; clericum alium clericatus fructibus sustineat atque adhibeat, qui partes clericalis sui muneris ibidem p̄t seduloq; exequatur.

Nec verò ecclesiasticus homo, Cantoris, Sacristæ, Custodis, Clerici in Missa facro ministrantis munus, aliamve ecclesiasticam functionem in quavis ecclesia suscipiat; nisi illius vniuersitatis muneris in ea ecclesia gerendi à nobis fa-

cultatem scriptam quotannis renouandam, vita etiam ac moribus à nobis probatus, impetrarit.

Quia litera suscepit, obierit, qui itē aliter quām p̄scriptum est, conducebit, aut receperit; promodo culpa arbitratu nostro mulctabitur.

Decretum. XXIX.

QVOD provincialis primi Conci Tit. de musi lij constitutione per nos, vt Cantores ca, & cant. Clerici adhibeantur, decretum est; id p. 31. Prefecti ecclesiistarum, Capitula, collegia quæcunque, sodalitates, cæterique omnes ac singuli, ad quos quovis modo spectat, & in Missâ sacro, & in funeralibus, & in processionibus, & in diuinis alijs officijs seruent diligenter.

Si verò clerici desunt, qui cantorum in illis officijs partes p̄stant, laici propterea homines quibusdam in locis ali quando ad id munus necessariō adscendit videntur; ne illi conducant adsciscantve, neque conduci adsciscive patiantur; nec verò cuiquam laico homini partes officiū ve Cantoris aut musici in vīla quāvis ecclesia, aut in vīlis supra p̄scriptis officijs suscipere, aut obire licet; nisi is eius rei facultatem scripto quotannis renouatam, à nobis, aut ab eis quibus id curæ dederimus, vita & moribus ante probatus, impetrarit.

Quam facultatem qui nō habuerit; vna cum eo clericalis ordinis homo ne mūsici canat.

Dum hoc cantorum officiū in ecclesia obeunt, superpelliceo decenti, habituque clericali ad nostrorum Conciliorum p̄scriptum vtantur; ita vt caligis, camiscijs non ad collum neq; ad manem crispatis, clericali more induti, & vestiti ipso, & vitæ moribus clericalem modestiam praferant.

Ab hoc autem decreto (quod ad clericalem habitum attinet) eos qui non mercedem, vel elemosinam inde capiunt, sed deuotionis solū studio aliquando eam in ecclesijs operam nauat, excipimus; modò tamen ipsi quoque vita & moribus à nobis, vel ab ijs quos constituerimus, scripto probari sint.

Quicunque contra quām p̄scriptū est, laicum hominem ad cantoris musi- cive